

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoPno/6/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1226201262
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1226201262.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, dieťa matky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D. XXXX/XX, E., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ing. Jana Kupcová, advokátka so sídlom Bajkalská 9/B, Bratislava a otca: A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. H. XXXX/X, E., zastúpený splnomocnencom: NIKU & partners, s. r. o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, IČO: 36 866 008, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia počas odvolacieho konania, takto

rozhodol:

Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu rozhodol rozsudkom č. k. 9P/50/2024-585 zo dňa 27.02.2026, ktorým maloletého zveril do osobnej starostlivosti otca (výrok I.). Tiež rozhodol, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia (výrok II.). Upravil styk matky s maloletým každý páry kalendárny týždeň od piatka od 15:30 hod. do pondelka rána nepárneho kalendárneho týždňa do 8:00 hod., každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 15:30 hod. do piatka do 8:00 hod. s tým, že matka si maloletého v určenom čase prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a v prípade, ak sa maloletý v danom čase nenachádza v tomto zariadení, prevezme maloletého v mieste bydliska otca. Po ukončení styku matka odovzdá maloletého v zariadení, ktoré maloletý navštevuje a v prípade, ak v daný deň maloletý nemôže byť v tomto zariadení, odovzdá maloletého v mieste bydliska otca. Otcovi uložil povinnosť maloletého na styk riadne pripraviť, umožniť matke prevzatie maloletého a riadny výkon jej práv (výrok III.). Tiež zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 270,- Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 27.03.2024 do vykonateľnosti výroku o zverení maloletého (výrok IV.). Zročné výživné na maloletého za obdobie od 27.03.2024 do 28.02.2026 vo výške 2779,35 Eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.). Matke uložil povinnosť počnúc vykonateľnosťou výroku o zverení maloletého prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 170,- Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca (výrok VI.). Zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu č.k. 9P/50/2014-115 zo dňa 17.07.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 15CoP/166/2024-193 zo dňa 23.10.2024 (výrok VII.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.). Ďalej rozhodol o vykonateľnosti predmetného rozsudku vo výrokoch I. a III. doručením (výrok IX.). Matka podala proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie. Na Krajskom súde v Trnave prebieha odvolacie konanie vedené pod sp. zn. 12CoP/81/2026.

2. V priebehu odvolacieho konania bol doručený návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný na nepríslušný súd a to Mestský súd Bratislava II, ktorým sa domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti a zároveň upraviť styk otca s maloletým v každom párnym kalendárnom

týždni vždy v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a vo štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a v nepárnom kalendárnom týždni v utorok od 16.30 hod. do 18.30 hod., vo štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a v sobotu od 09.00 hod. do 12.00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v bydlisku matky, a po realizácii styku maloleté dieťa odovzdá v bydlisku matky, a to do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní v konaní vedenom na Okresnom Súde Malacky pod sp. zn. 9P/50/2024.

3. Dôvodila tým, že po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie okamžite podala návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia o úprave styku s maloletým, avšak súd prvej inštancie jej návrh zamietol. Keďže rozsudok je vo výrokoch I. a III. vykonateľný doručením, považovala za nevyhnutné urgentne podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože okamžitý výkon rozhodnutia o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca predstavuje vážny zásah do života dieťaťa a môže negatívne ovplyvniť jeho psychické zdravie, vývin a emocionálnu stabilitu. Poukázala na charakter predmetného návrhu na neodkladné opatrenie ako dočasný prostriedok ochrany maloletého pred psychickou traumou z odlúčenia od matky až do právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu a tiež na podané odvolanie proti rozsudku a na zdravotný stav maloletého, ktorý podľa lekárskeho správ trpí oneskoreným vývinom reči, prejavmi autistického spektra, hyperaktivitou a možným Aspergerovým syndrómom a ADHD, pričom lekári odporučili styk otca s maloletým len za jej prítomnosti a upozornili na nevhodnosť odlúčenia od nej a nútené stretávanie bez jej prítomnosti vzhľadom na diagnózu maloletého. Zdôraznila silnú citovú väzbu maloletého na jej osobu, je jeho primárnou upokojujúcou osobou a stretnutia s otcom zvláda bez nej len veľmi ťažko. Prvoinštančný súd tieto odporúčania a možné psychické následky odlúčenia nezohľadnil, pretože pri riadnom vyhodnotení lekárskeho správ, by nerozhodol o zverení maloletého otcovi. Poukázala aj na správu materskej školy, podľa ktorej sa o maloletého vzorne stará, pravidelne komunikuje so škôlkou a dieťa má k nej hlboký citový vzťah. Podrobne opísala priebeh stretnutí otca s maloletým po vyhlásení rozsudku prvoinštančného súdu tvrdiac, že vzťah medzi nimi nie je dostatočne silný na zverenie dieťaťa otcovi, pretože maloletý sa na otca neteší, neobjíma ho a otec si vzťah buduje najmä prostredníctvom darčiekov. Uviedla, že otec býva s vlastnou matkou, ku ktorej dieťa nemá citovú väzbu, v domácnosti sú psy, ktorých sa maloletý vzhľadom na diagnózu bojí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nesledovalo najlepší záujem dieťaťa, ale malo byť motivované snahou „potrestať“ ju za údajné marenie styku. Poukázala tiež na otcom pôvodne navrhované zverenie dieťaťa do jej starostlivosti, čo svedčí o účelovosti jeho súčasného postoja. Zdôraznila snahu podporovať vzťah dieťaťa s otcom, avšak postupne a spôsobom zodpovedajúcim záujmu dieťaťa. Ďalej uviedla, že po vykonateľnosti rozsudku sa otec najprv nesprával tak, akoby si chcel maloletého reálne prevziať do osobnej starostlivosti, ale len realizovať bežný styk. Pri ďalšom stretnutí maloletý reagoval na návrh odísť s otcom plačom, schovával sa za ňu a trval na jej prítomnosti, pričom otec po odmietnutí dieťaťa odišiel bez rozlúčky a pri odchode sa zahnal na starú matku maloletého, ktoré udalosti zachytávajú videozáznamy. Od vykonateľnosti rozsudku žije v každodennom strese z možného prevzatia dieťaťa a považuje za nereálne neustále pripravovať maloletého na odlúčenie, keď otec neprejavil skutočný záujem prevziať dieťa do osobnej starostlivosti. Po vyhlásení rozsudku poskytuje otcovi plnú súčinnosť pri styku a podporuje budovanie ich vzťahu, avšak násilné odlúčenie môže vzťah naopak poškodiť. Namietala aj pracovný režim otca, ktorý pracuje v popoludňajších hodinách, teda v čase, keď by sa mal venovať dieťaťu po škôlke, a preto sa o maloletého bude reálne starať otcova matka. Poukázala na odhlásenie maloletého otcom po jeho prevzatí zo škôlky na celý týždeň, hoci ju počas konania kritizoval za vynechávanie dochádzky. Zrejme tak urobil preto, lebo sa o dieťa počas pracovných dní osobne nestará. Spochybnila samotnú vykonateľnosť rozsudku tvrdiac, že predčasná vykonateľnosť spôsobila právnu neistotu a zmätok ohľadom toho, ktoré výroky sú vykonateľné. Tiež poukázala na údajné rozpory medzi rozsudkom a doložkou vykonateľnosti, ako aj na nejasnosti týkajúce sa zrušenia pôvodného neodkladného opatrenia a výroku o zročnom výživnom, ktoré nejasnosti môže odstrániť iba zmena alebo zrušenie rozsudku. V závere opísala svoje psychické prežívanie po odobratí dieťaťa, ktoré označuje za najťažšie obdobie svojho života, keďže sa o maloletého celý život prevažne sama starala. Poukázala na stručné správy otca o dennom režime syna, neposkytovanie informácií o jeho psychickom stave a emocionálnom prežívaní, ktoré považuje za rozhodujúce vzhľadom na silnú citovú väzbu maloletého k matke.

4. K návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyjadril otec. Uviedol, že maloletý z rozhodnutia matky od 27.02.2026 nenavštevoval materskú školu, pričom ho z dochádzky odhlásila bez jeho vedomia. Maloletý bol opätovne privedený do škôlky až dňa 07.05.2026, teda po dvoch týždňoch realizácie jeho osobnej starostlivosti podľa vykonateľného rozhodnutia súdu. Spochybnil vierohodnosť

písomného vyhlásenia učiteľky materskej školy predloženého matkou, keďže učiteľka je kamarátkou matky a s maloletým viac ako dva mesiace nepracovala. Po kontaktovaní vedenia materskej školy mal byť informovaný, že vyhlásenie bolo vydané na žiadosť matky bez vedomia vedenia školy, ktoré sa od postupu učiteľky dištancovalo, čo potvrdzuje aj vyjadrenie riaditeľky školy zo dňa 14.05.2026. Zároveň informoval kolízneho opatrovníka a navrhol vykonať dokazovanie zabezpečením oficiálnej správy materskej školy o dochádzke maloletého, jeho správaní a spolupráci rodičov so školou. Na podporu svojich tvrdení predložil aj videozáznamy, ktoré preukazujú, že maloletý je v jeho domácnosti spokojný, uvoľnený, pozitívne reaguje na neho aj jeho matku a rád s nimi trávi čas pri bežných aktivitách.

5. K návrhu matky sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že rozsudok o zverení maloletého do osobnej starostlivosti otca bol vydaný po rozsiahlom vykonanom dokazovaní a v najlepšom záujme dieťaťa. Zdôraznil, že matka počas takmer dvojročného konania dlhodobo nerešpektovala postavenie otca, neumožňovala mu riadny styk, nerešpektovala ani neodkladné opatrenie a nepodriadila sa ani uloženému psychologickému poradenstvu. Začala umožňovať kontakt otca s dieťaťom bez svojej prítomnosti až po vyhlásení rozsudku, čo považuje za účelové konanie smerujúce k ovplyvneniu odvolacieho konania. K tvrdeniam matky uviedol, že väčšina jej argumentov sa opakuje z odvolania a mnohé považoval za nepravdivé alebo skreslené. Za tendenčné označil aj čestné vyhlásenie učiteľky materskej školy, pričom poukázal na správu škôlky, podľa ktorej maloletý počas obdobia, keď bol ešte v starostlivosti matky, navštevoval škôlku minimálne. Zdôraznil, že ani prípadná diagnóza autistického spektra neodôvodňuje vylúčenie otca zo starostlivosti a súd už v rozsudku konštatoval, že otec je schopný zabezpečiť starostlivosť aj vzhľadom na zdravotný stav dieťaťa. Ďalej uviedol, že dôvodom zverenia maloletého dieťaťa otcovi nebola neschopnosť matky postarať sa o dieťa, ale jej dlhodobé bránenie vo vytváraní vzťahu medzi dieťaťom a otcom. Podľa jeho názoru matka ani po rozhodnutí súdu nezmenila svoj postoj, stále prezentuje seba ako jediného schopného rodiča a znevažuje otca. Kritizoval aj vyhotovovanie videozáznamov pri odovzdávaní dieťaťa, ktoré podľa neho zbytočne stresujú maloletého a narúšajú prirodzený priebeh kontaktov. Na záver konštatoval, že matka nepreukázala existenciu naliehavých okolností odôvodňujúcich neodkladné opatrenie, keďže samotná nespokojnosť s rozsudkom nie je dôvodom na jeho nariadenie. Preto navrhol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

6. Podľa § 362 zákona číslo 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 324 ods. 1 zákona číslo 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčeného a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so

zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

13. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

14. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZoR, podľa ktorého rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

16. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený, alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností, bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia. Nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie sa vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je namieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

17. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, s obsahom vyjadrenia otca a kolízneho opatrovníka k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, s obsahom súdneho spisu dospel k záveru, že v posudzovanej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia nakoľko matka v konaní neosvedčila existenciu takých skutočností, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladného zásahu odvolacieho súdu do už aktuálne realizovaných pomerov maloletého dieťaťa, ani neosvedčila, že život, zdravie alebo priaznivý psychický a fyzický vývin maloletého sú bezprostredne ohrozené.

18. Odvolací súd predovšetkým prihliadol na skutočnosť, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný v čase, keď sa maloletý ešte nachádzal v osobnej starostlivosti matky a k reálnemu výkonu vykonateľného rozsudku súdu prvej inštancie ešte nedošlo. Z obsahu spisu a následných vyjadrení účastníkov však nepochybne vyplýva, že po nadobudnutí vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 9P/50/2024-585 zo dňa 27.02.2026 došlo k faktickému odovzdaniu maloletého do osobnej starostlivosti otca, pričom tento stav sa už určitý čas reálne vykonáva. Odvolací súd je preto pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povinný vychádzať zo skutkového a faktického stavu existujúceho v čase svojho rozhodovania, a nie výlučne zo stavu tvrdeného matkou ku dňu podania návrhu. Z doposiaľ osvedčených skutočností nevyplýva, že by realizácia osobnej starostlivosti otca o maloletého prebiehala spôsobom ohrozujúcim jeho zdravie,

psychický stav alebo priaznivý vývin. Naopak z obsahu spisu, ako aj z vyjadrenia otca v konaní vo veci samej sp. zn. 12CoP/81/2026, či z priložených videozáznamov otca bolo zistené, že maloletý sa v domácnosti otca adaptoval, prejavuje sa ako spokojné dieťa, pozitívne reaguje aj na matku otca a otec riadne zabezpečuje jeho každodennú osobnú starostlivosť, zabezpečuje jeho hygienické, stravovacie, emocionálne i voľnočasové potreby, venuje sa mu osobne a aktívne rieši aj otázky jeho zdravotného stavu a ďalšej odbornej starostlivosti.

19. Odvolací súd prihliadol aj na skutočnosť, že otec matku o maloletom priebežne informuje, zasiela jej fotografie, videá a informácie o dennom režime maloletého, nebolo preukázané, že by matke bránil v kontakte s maloletým alebo jej neposkytoval základné informácie o stave dieťaťa a priebehu starostlivosti. Uvedené okolnosti sú významné najmä z pohľadu posúdenia aktuálnej potreby bezodkladného zásahu súdu, keďže dané skutočnosti nenasvedčujú úplnému odrezaniu matky od maloletého alebo jeho izolácie od druhého rodiča. Pokiaľ matka v návrhu opakovane poukazovala na silnú citovú väzbu maloletého na jej osobu ako primárnu vzťahovú osobu, ako aj na možné negatívne následky odlúčenia maloletého od nej, ktorú citovú väzbu dieťaťa k nej odvolací súd nespochybňuje, avšak táto skutočnosť bez ďalšieho nepostačuje pre osvedčenie potreby nariadenia neodkladného opatrenia, navyše ak vychádzajúc z obsahu spisu sa už realizuje osobná starostlivosť o dieťa zo strany otca bez preukázateľných obáv o zdravie maloletého a jeho nerušený vývin. Vyhovením návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia by odvolací súd de facto bez riadneho prieskumu napadnutého a vykonateľného rozsudku ho fakticky negoval ešte pred rozhodnutím o podanom odvolaní. Pre dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia je potrebné osvedčiť existenciu bezprostredného ohrozenia maloletého dieťaťa alebo naliehavú potrebu okamžitej úpravy pomerov, ktoré ohrozenie či naliehavosť situácie v konaní osvedčené neboli.

20. Pokiaľ matka argumentovala zdravotným stavom maloletého, s poukazom na poruchu autistického spektra, oneskoreným vývinom reči a odporúčaniami odborných lekárov, odvolací súd konštatuje, že uvedené okolnosti boli predmetom dokazovania už v konaní vo veci samej, skutkové zistenia a právne závery súdu prvej inštancie budú predmetom posúdenia v rámci odvolacieho konania vo veci samej. Samotná existencia diagnostických úvah alebo odborných odporúčaní však sama osebe neosvedčuje, že aktuálne vykonávaná starostlivosť otca maloletého bezprostredne ohrozuje.

21. Na záver je potrebné dodať, že z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka nerešpektovala uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 17.07.2024, č. k. 9P/50/2024-115 o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.10.2024, č. k. 15CoP/166/2024-193. Otec sa musel domáhať realizácie svojich rodičovských práv aj podaním návrhu na výkon rozhodnutia, pričom ani v tomto konaní nebolo dosiahnuté, a to napriek opakovane uloženým sankciám matke vo forme pokút, aby matka vykonateľné a právoplatné rozhodnutie súdu rešpektovala. Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 06.02.2025, č. k. 9P/162/2024-25, právoplatným dňa 03.03.2025 bolo maloletému a jeho rodičom uložené výchovné opatrenie spočívajúce v ich povinnosti podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu realizovanému akreditovaným subjektom TENENET o.z. Napriek tomu, že toto výchovné opatrenie bolo rodine uložené aj za účelom obnovenia styku otca s maloletým, matka odmietala zabezpečiť účasť maloletého na poradenstve. Matka začala umožňovať otcovi styk s maloletým bez jej prítomnosti až po vyhlásení rozsudku, ktorým bol maloletý napokon zverený do osobnej starostlivosti otca. Postoj matky bol teda dlhodobo nemenný a rodičovské práva a povinnosti k maloletému už boli upravené rozsudkom, pred ktorého vydaním súd prvej inštancie vykonal dokazovanie.

22. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetom konania o neodkladnom opatrení nie je konečné a definitívne posúdenie rodičovských kompetencií rodičov ani prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej. Účelom neodkladného opatrenia nie je nahrádzať rozhodnutie vo veci samej alebo vytvárať dočasný stav len z dôvodu nesúhlasu jednej zo strán s vykonateľným rozhodnutím súdu prvej inštancie. V konaní o neodkladnom opatrení súd skúma výlučne existenciu naliehavej potreby okamžitej úpravy pomerov a existenciu bezprostredného ohrozenia maloletého dieťaťa. Takéto okolnosti však v danom prípade osvedčené neboli. Z návrhu matky je zrejmé, že značná časť jej tvrdení smeruje k polemike so skutkovými a právnymi závermi rozsudku súdu prvej inštancie, prípadne predstavuje hodnotenie rodičovských kompetencií otca a nesúhlas s rozhodnutím o zverení maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Takéto námietky však patria do rámca odvolacieho prieskumu rozhodnutia vo veci samej a samé osebe nemôžu zakladať dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Taktiež je potrebné zohľadniť skutočnosť, že maloleté dieťaťa sa už v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom návrhu určitý čas reálne nachádza v osobnej starostlivosti otca, pričom zo spisu nevyplývajú okolnosti nasvedčujúce tomu, že by zotrvanie maloletého v tomto prostredí predstavovalo pre neho aktuálne bezprostredné riziko. Ďalšia okamžitá zmena osobnej starostlivosti krátko po realizácii vykonateľného rozhodnutia by mohla sama osebe predstavovať ďalší destabilizačný zásah do psychického prežívania maloletého, a to najmä za situácie pretrvávajúceho intenzívneho konfliktu rodičov.

24. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax, podľa ktorej neodkladné opatrenie vo veciach maloletých detí predstavuje výnimočný procesný inštitút, ktorého použitie prichádza do úvahy iba v prípade bezprostredného ohrozenia dieťaťa alebo existencie takej naliehavej situácie, ktorú nemožno riešiť postupom vo veci samej. Samotná existencia rodičovského konfliktu, nesúhlas s rozhodnutím súdu alebo obava jedného rodiča z dopadov zmeny starostlivosti bez ďalšieho nepostačujú na nariadenie neodkladného opatrenia.

25. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd mal za to, že nie sú dané dôvody na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, keďže matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a návrh matky zamietol.

26. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté v konaní vo veci samej sp. zn. 12CoP/81/2026.

27. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).